

Perspectief
ChristenUnie-jongeren

PerspeX

jaargang 16 | nummer 2 | juli 2016

NIEUWE & OUDE *voorzitter*

E-stonia

interview

Annabel Nanninga

VOORWOORD

Beste lezer,

Inmiddels zit seizoen 2015-2016 er bijna op en dat betekent ook dat je nu mijn laatste PerspeX-voorwoord leest. Op 25 juni, tijdens de Focusdag van PerspectieF, zal ik na een paar prachtige jaren in het bestuur van PerspectieF ruimte laten voor een nieuwe schrijver van dit voorwoord en een volgende voorzitter van PerspectieF.

Het waren prachtige jaren en ik kan met jullie terugkijken op een paar mooie hoogtepunten. Het meest heb ik echter genoten van de ontwikkeling die ik heb gezien bij actieve leden tijdens trainingen, evenementen en acties. Neem de Smaakmakers: ambitieuze jongeren, gekoppeld aan raadsleden. Geweldig dat zoveel jongeren deze stap hebben gezet en zich willen ontwikkelen voor christelijke politiek. Ik denk ook aan de trainingen, de politieke projecten en de acties die daaruit voort kwamen. De reis naar Bangladesh, georganiseerd door de projectgroep Eerlijke Kleding, was een geweldige ervaring. Wat me altijd bij zal blijven zijn de twee boxers, gemaakt van overhemden van Arie Slob en Lodewijk Asscher, die de projectgroep Jong Sociaal Ondernemen ook echt aan beide heren overhandigde.

Kortom, het was geweldig leuk om me al die jaren dag in dag uit in te zetten voor het betrekken van jongeren bij politiek. Gelukkig is het nog niet helemaal klaar, want we mogen nog genieten van deze PerspeX. Vooruitkijken naar het volgende seizoen met een terugblik op de Focusdag, een interview met de ex-Geenstijl redacteur en The Post Online-auteur Annabel Nanninga, een terugblik op de reis naar Estland en verschillende artikelen beloven weer heel wat goeds.

Beste lezer, het ga je goed.
Hopelijk komen we elkaar snel weer eens tegen.

Erik-Jan Hakvoort
Voorzitter PerspectieF

INHOUD

4 Interview **Annabel Nanninga**

Reis **E-stonia**

8 Interview **NIEUWE & OUDE voorzitters**

EN VERDER

- 10 Vertrekkende en nieuwe bestuursleden
- 12 Persvrijheid: een journalistieke placebo
- 14 *Verslag* Focusdag PerspectieF
- 16 *Denktank* Wie vertegenwoordigt generaties na ons?
- 18 *Interview* Smaakmakers
- 19 Nieuwe redactieleden
- 20 Nieuw bestuur PerspectieF

column

Van de redactie

Ik heb altijd al bewondering gehad voor mensen met visie: mensen met visie voor hun leven, visie voor hun baan of gezin en visie voor Nederland. Zulke mensen weten wat ze moeten doen of juist moeten laten om hun doelen, duidelijk voor ogen, te bereiken. Doelen, die heel verschillend kunnen zijn. Het behalen van je diploma, hun kinderen opvoeden tot zelfstandige, betrouwbare en moedige volwassenen, of via een NGO je inzetten voor meisjesonderwijs in Afrikaanse landen. Visionaire mensen kijken vooruit, voorbij de omstandigheden van de huidige situatie, naar waar ze naar toe willen.

Ik heb altijd al bewondering gehad voor mensen met visie: mensen met visie voor hun leven, visie voor hun baan of gezin en visie voor Nederland. Zulke mensen weten wat ze moeten doen of juist moeten laten om hun doelen, duidelijk voor ogen, te bereiken. Doelen, die heel verschillend kunnen zijn. Het behalen van je diploma, hun kinderen opvoeden tot zelfstandige, betrouwbare en moedige volwassenen, of via een NGO je inzetten voor meisjesonderwijs in Afrikaanse landen. Visionaire mensen kijken vooruit, voorbij de omstandigheden van de huidige situatie, naar waar ze naar toe willen.

Ook deze PerspeX staat in het teken van visie en vooruitkijken. In dit nummer wordt zo verteld over Estland, waar jonge ondernemers veel ruimte krijgen om hun bedrijf te verwezenlijken. Er wordt gepleit voor een ombudsman voor toekomstige generaties en één van de Smaakmakers, iemand die willen kijken of lokale politiek iets voor hem is, wordt samen met zijn coach geïnterviewd. Allen mensen met visie, die kijken naar de toekomst.

Ook nemen we afscheid van een aantal bestuursleden en maken we kennis met de nieuwe bestuursleden die zijn ingestemd op de afgelopen Focusdag. Ook worden de oude en nieuwe voorzitter van PerspeX geïnterviewd, terugkijkend op afgelopen seizoen en uitzienend naar het jaar wat weer komen gaat. Wat is hun visie?

En zo kunnen we ook met een bijna volledig nieuwe redactie vooruitkijken naar het volgende seizoen, waarin we jullie weer te hopen inspireren en aanmoedigen tot actie in de nummers van PerspeX die gaan komen. Dat is onze visie. Maar voor nu, veel leesplezier met deze PerspeX.

Jeroen Troost
Hoofdredacteur

IN DE MEDIA

*Erik Jan Hakvoort en Dico Baars schreven in **Trouw** een opinie over het preventief opsluiten van Syriëgangers.*

Erik Jan Hakvoort was te horen bij **grootnieuwsradio** over de 'Rookactie' van PerspectieF.

*De **Volkskrant** schreef over het gezamenlijke initiatief van verschillende PJO's voor een 'ombudsman voor toekomstige generaties'. Jarin van der Zande was aanwezig om het manifest aan staatssecretaris Dijkzema.*

Het Parool schreef over de eerste ondertekening van het jongerencontract. PerspectieF zorgde samen met de Christen-Unie voor de mogelijkheid om tijdelijk te huren.

*Nieuwe voorzitter Jarin van der Zande gaf diverse interviews over zijn benoeming. Onder andere in het **Nederlands Dagblad**, het **Reformatorisch Dagblad**, de **EO Visie**, de **Stentor** en bij **EOBEAM***

Annabel Nanninga

Verdedig de vrijheid van meningsuiting

'De vrijheid van meningsuiting staat onder druk,' zo meent Annabel Nanninga. Als freelance columniste en journaliste van onder meer *The Post Online* neemt ze geen blad voor de mond en spreekt zo, meent zij, voor veel mensen die niet worden vertegenwoordigd. 'Er zijn veel mensen die het met me mee eens zijn, maar weinig die in mijn lijn publiceren.' Genoeg reden om haar te interviewen over vrijheid van meningsuiting, de media, christelijke politiek en meer.

Op welke manier zouden onze normen en waarden onder druk staan?

'Westerse verworven vrijheden worden verkwanseld. Links-progressieve waarden zijn rechts-conservatief geworden. Politieke correctheid lijkt fijn, maar is het niet. De mening van veel burgers wordt niet meer verwoord. Je mag bijvoorbeeld niet meer zeggen dat de westerse cultuur beter is dan de islamitische, terwijl iemand een oorlogsslachtoffer en radicale aso tegelijkertijd kan zijn. Mensen die zulke dingen zeggen, zonder een onvertogen woord, krijgen nu de politie op bezoek. Dat is inperking van de vrijheid van meningsuiting.'

Kun je daar een voorbeeld van geven?

'Een man zette op het internet dat hij liever geen azc in zijn omgeving wilde. Toen kreeg hij de politie aan de deur die even wilde inventariseren waarom de man dat gezegd had. Dit is een aanslag op het vrije woord. De man was immers een potentieel mondige burger die nu wel twee keer nadenkt voordat hij weer iets gaat twitteren. Daarnaast nemen mensen in zijn omgeving geen kennis meer van zijn mening. Mensen die iets normaal zeggen worden geïntimideerd.'

Hoe moet de overheid dan handelen?

'Je moet niet repressief zijn en mensen ook niet wijsmaken dat asielzoekers enkel zielige mensen en slachtoffers zijn. Mensen weten immers dat dat niet zo is. Je moet juist realistisch zijn en zeggen dat er dingen misgaan in bijvoorbeeld azc's wat betreft diefstal en omgang met vrouwen.'

Wie kan bijvoorbeeld dat wel gebalanceerd brengen?

'Laatst was ik bij een informatiebijeenkomst over een nieuwe azc in Kaatsheuvel. De burgemeester werd daar belaagd door burgers, maar hij bleef praten en uitleggen. Ik was het niet met hem eens, ik begreep de burgers. De burgemeester stond er echter wel en was eerlijk: "Ik kan niet beloven dat het allemaal engeltjes zijn." Hij ging tussen de mensen staan. Je kunt beter met lokale mensen communiceren, dan hun mening wegdrücken in de Nederlandse samenleving.'

Heb je zelf ook te maken gehad met inperking van de persvrijheid?

'Van overheidswege is er geen belemmering, maar vanuit de media komt wel zelfcensuur. Publieke omroepen laten slechts één kleur zien. De VARA en PvdA zijn bijvoorbeeld een machtig bolwerk. In dat opzicht is het internet een zegen, waar je zelfstandig bent.'

Wat is het gevolg van het internet?

De burger laat zich niet meer beperken. Je kunt nu alles tot je nemen. Hierdoor laten mensen zich niet meer wijsmaken dat berichtgeving van bijvoorbeeld de NOS neutraal zou zijn. Het is geen probleem dat de NOS niet neutraal is, maar dan moeten ze dat ook duidelijk kenbaar maken.'

Heb je het gevoel dat je de enige bent die een ander geluid laat horen?

'We zijn een klein groepje, maar ik heb niet het gevoel dat ik onmisbaar ben. Ik ben wel blij dat ik er een stem in kan zijn en dat ik in staat ben om het publiek aan te spreken. Er zijn namelijk veel mensen die het met me eens zijn, maar weinig die in mijn lijn publiceren. Op die manier is er een onbalans. We zijn een klein kliekje, maar ik krijg veel fanreacties op internet en er zijn zelfs mensen op straat die mij aanspreken.'

Veel mensen voelen zich niet vertegenwoordigd door de publieke omroep en kranten. De burger ziet bijvoorbeeld alle ellende met het

radicalisme en Marokkaanse probleemjongeren. Media en politiek zeggen dat dat niets met de islam te maken heeft, maar mensen zijn niet dom of gek. Het heeft wel met de islam te maken. Andere mensen zeggen over mij: "het is fijn om haar geluid te horen, ik zie die dingen ook, en dus ben ik blijkbaar toch niet gek." De realiteit van de media strookt niet met de realiteit die de mensen zelf ervaren.'

Waarom ga je dan niet bij bijvoorbeeld de NOS werken, waarom probeer je het mediaklimaat niet van binnenuit te veranderen?

'Publieke omroepen en kranten missen de nieuwe media. Mensen stoppen je in een frame. En je raakt onvermijdelijk toch ingekapseld, als je bij een omroep als de NOS gaat werken.'

Heb je een doel?

'Ik wil elke Nederlander het gevoel geven dat je kunt zeggen wat je wilt zeggen, zonder dat dat gelijk bestempeld wordt als bijvoorbeeld racisme. Als je een hekel hebt aan de islam, mag je dat zeggen. Als iemand het er niet mee eens, mag iemand met goede argumenten komen, maar niet gelijk als racisme bestempelen.'

Wat vind je van christelijke politiek?

'Inhoudelijk kan ik het er me niet in vinden. Ik zou mezelf willen omschrijven als libertariër. Ik ben voor euthanasie, abortus en legale prostitutie.'

En wat betreft de politici?

'De CDA vind ik machtsbelust en laf. Niet de individuen, maar wel als partij. De politici hebben een rubberen ruggengraat. De politici van de ChristenUnie en de SGP vind ik wel betrouwbaar. Je betrapt ze niet op het doen van loze beloften, op standpunten die ze later weer veranderen. Ze doen geen water bij de wijn. Ze zijn de enige partijen die dat niet doen. Je weet wat je aan ze hebt.'

Heb je een advies aan de christelijke politici?

'Christenen hebben de neiging om dingen te verbieden die ze zelf niet willen zien, bijvoorbeeld blote reclame. Vanuit je geweten kun je wat betreft zaken als abortus dingen proberen te verbieden, maar kijk uit op het gebied van zaken als cartoons en reclame. Je moet de vrijheid van meningsuiting verdedigen. Er is maar één vrijheid van meningsuiting. Als je die van de ander kleiner maakt, maak je die van jezelf ook kleiner.'

Heb je ook een advies aan ons als jongerenorganisatie?

'Bedenk goed wie de zwakkeren zijn waar je voor opkomt. Bevorder het slachtofferdenken niet en ga geen lagere eisen aan deze 'slachtoffers' stellen. Ook slachtoffers van bombardementen kunnen homo's haten. Kijk dan ook uit met moslims als bondgenoten. Er bestaat volgens mij geen gematigde Islam, er bestaan hooguit moslims waar je geen last van hebt. Je mag geloven wat je wil, maar dat betekent niet dat je vervolgens christenen, homo's of niet-gelovigen iets mag aandoen vanwege dat geloof. Dus nogmaals, bedenk goed wie de zwakkeren zijn voor je voor opkomt. Kijk bijvoorbeeld naar de joodse gemeenschap. Ze zijn over het algemeen niet laag opgeleid en niet arm. Toch zouden ze zomaar meer 'zwakkeren' kunnen worden genoemd dan sommige groepen vluchtelingen.'

Erik-Jan Hakvoort

oud-voorzitter

Jeroen Troost

Hoofdredacteur

E-stonia het start-up paradijs

Het begon allemaal op een kamer waar twee leden hun hoofden bogen over waardenvolle economie. Deze kamer heeft een boekenplank vol ideeën voor start-ups: jonge, dynamische en digitaal georiënteerde bedrijfjes. Na een brainstormsessie was het idee voor een reis naar Estland geboren. Eind april was het zover en reisde een divers gezelschap voor zes dagen af naar Estland, het land van onbegrensde mogelijkheden voor het beginnen van een eigen bedrijfje. Estland, het land dat zelf werkt als een start-up, mocht ons inspireren, schaven en tot onze ondernemersgeest spreken. En dat heeft het gedaan.

Het was fascinerend om te zien hoe Estland en 'de start-up wereld' werkt. De regering en alle overheidsdiensten van het land zijn volledig gedigitaliseerd en er wordt vanuit een start-upmindset gewerkt. Door de regering als een start-up te laten werken, is deze mindset de normaalste zaak in het hele land. Kinderen en studenten worden aangemoedigd en krijgen overal de mogelijkheden om een start-up te beginnen. Maar voor het starten van een start-up moet je een goed idee hebben. Alle start-ups beginnen bij een probleem en een vacuüm waarop een oplossing wordt gevonden. Deze oplossing gaat vaak hand in hand met digitalisering. Veel bedrijven die bezocht zijn, werken vanuit een app. Internet is zelfs een recht in het land en er is een digitale weg, de X-road, ontwikkelt om al het overheidsverkeer goed te laten verlopen. Door deze e-governance is er zeer weinig bureaucratie en is het starten van een eigen onderneming binnen een paar minuten geregeld. De Regional Conference van de ECPYouth heeft ons als christenen daarnaast ook aangesproken op onze ondernemersgeest. Christen-zijn en ondernemerschap gaan goed hand in hand.

Er was genoeg inspiratie te vinden in E-stonia. Vele bedrijfsbezoeken hebben duidelijk gemaakt dat het allemaal begint bij een idee en financiering. En dan maar gewoon te starten. Dus rest ons nu de taak om op onze eigen kamers onze hoofden te buigen over geweldige ideeën voor een start-up. Bedenk iets nieuws of pak een oud idee van de boekenplank en zet het om in concrete plannen. En vergeet niet wat de Esten zeggen: falen mag!

Klariska ten Napel

NIEUWE & OUDE voorzitter

Afgelopen Focusdag is **Jarin van der Zande** verkozen tot de nieuwe voorzitter van Perspectief. In dit nummer maken wij nader kennis met deze kersverse voorzitter en horen wij meer over zijn ambities. Daarbij blikken wij ook samen met Erik-Jan Hakvoort, de aftredende voorzitter terug op deze jaren van voorzitterschap. Juist het moment van het overdragen van functies is zeer geschikt om terug te blikken en vooruit te kijken.

Erik-Jan is sinds het tweede jaar van zijn studie geschiedenis verbonden aan Perspectief. Eerst was hij lid van de toenmalige werkgroep onderwijs. Toen hij werd gevraagd om zitting te nemen in het bestuur heeft hij daar niet lang over te hoeven twijfelen. Hij wilde graag mooie plannen bedenken en ontwikkelde een passie voor mensen. Hoe hij terugkijkt op zijn voorzitterschap? Voorzitterschap is, zo geeft hij aan, de leukste job die er is; maar tegelijkertijd ook de zwaarste. Als voorzitter kan je veel invloed uitoefenen, tegelijkertijd heb je ook veel verschillende petten op; dat is soms moeilijk. Het is zo dat je niet alleen 'fractievoorzitter' bent maar ook 'partijvoorzitter', 'bureau-manager' en ga zo maar door. Erik-Jan was een enthousiaste organisator. Hij geeft aan een paar mooie hoogpunten achter de rug te hebben. Het meest waar hij echter van genoten heeft, is van alle mensen die hij actief heeft zien worden en van de mensen, die hij enorm heeft zien groeien.

Jarin is bij Perspectief, net als Erik-Jan, gestart met het lid worden van een toenmalige werkgroep. En wel de werkgroep justitie en veiligheid. De afgelopen twee jaar mocht hij als bestuurslid lokaal en daarna als politiek bestuurslid de organisatie dienen. In het dagelijks leven is hij student Crime Science in Enschede en daarnaast fractievertegenwoordiger in de gemeenteraad van Apeldoorn. Dan de cruciale vraag: wat beweegt Jarin om de nieuwe voorzitter te worden? Jarin noemt dat in zijn periode van voorzitterschap er twee grote landelijke verkiezingen voorbij komen: de landelijke Tweede Kamerverkiezingen en de gemeenteraadsverkiezingen. Als voorzitter wil hij juist op de punten van debat en campagne de organisatie de komende jaren laten groeien. De verkiezingen zijn volgens hem daarvoor mooie kapstokjes. Jarin geeft aan dat het om een politieke invalshoek vraagt; hij is blij dat hij een goed nieuw bestuur naast hem heeft staan; die juist

deze politieke competenties bezit. Daarnaast heeft hij Perspectief de afgelopen jaren enorm zien groeien in een dynamische en drukke organisatie. Hij hoopt dat hij de komende periode deze groei kan doorzetten, om zo Perspectief een nog invloedrijkere jongerenclub te laten zijn.

Een belangrijk speerpunt wat Erik-Jan aan Jarin wil meegeven is volgens hem simpel. **"Laat zien dat wij als Perspectief de meest constructieve jonge politici zijn. Wij gaan niet voor positie, macht of onszelf. Wij zijn niet links en niet rechts. Wij willen maar één ding en dat is opkomen voor jongeren en mensen om ons heen, meer dan voor onszelf. Zorg dat je dat geluid, op welke manier en bij welk praatprogramma dan ook, zo veel mogelijk laat horen!"**

Aan jou als lezer van PerspeX wil Erik-Jan jou meegeven. **"kom in actie! Wacht niet af, maar word actief!"** Als er iets is wat hij de afgelopen periode heeft geleerd is dat het niet vanzelf naar jou toekomt; maar als jij een bijdrage wil leveren aan de politiek dat je dan aan de slag moet. Dus heel concreet. Bel eens een bestuurslid op met de vraag of je wat voor diegene kan betekenen of maak zelf een plan om iets te organiseren in jouw eigen dorp of stad!

Eline Keesmaat

Vertrekkende en nieuwe bestuursleden

Sinds een paar weken is het bestuur gewisseld. De vertrekkende bestuursleden blikken terug op het voorbije jaar en de nieuwe bestuursleden kijken uit naar het komende jaar.

Vertrekkende bestuursleden

Waar kijk je met plezier op terug?

"Ik ben dankbaar voor de goede momenten en gesprekken die ik heb gehad met alle PerspectieF'ers in de jaren dat ik bij deze geweldige organisatie heb gewerkt. Samen met elkaar hebben we allerlei hoogtepunten beleefd en gewerkt aan impact op politiek en het betrekken van jongeren bij politiek. Hopelijk komen we elkaar snel weer tegen!"

Erik-Jan Hakvoort

Wat wil je het nieuwe bestuur meegeven?

"Houd het grotere doel van PerspectieF in de gaten, maar vergeet ook niet te genieten van deze mooie (bestuurs)periode waarin je veel zult meemaken."

Hilbert Hunink

Wat heb je geleerd tijdens je bestuurstijd?

"Gedurende dit jaar ben ik uiteraard gegroeid in leiderschap en samenwerken. Hetgeen me echter het meest bijblijft is de impact die jij als bestuur kan hebben naar de buitenwereld. Alle uitspraken en activiteiten liggen onder een vergrootglas, wat je bewust maakt van de verantwoordelijkheid die je hebt als bestuurslid. Deze ervaring zal ik meenemen in de functies die ik mag gaan bekleden in de toekomst."

Immanuel Wijland

nieuwe bestuursleden

Arie Barendrecht

Wat lijkt jou het mooist aan het zijn van bestuurslid?

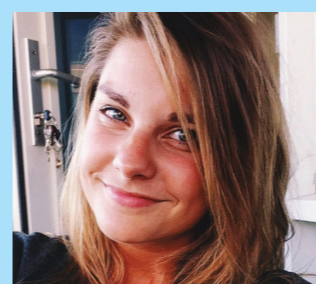
"Als bestuurslid ben je volgens mij met twee dingen bezig die ik een hele mooie combinatie vind. Aan de ene kant ben ik straks als penningmeester dagelijks bezig de inkomsten en uitgaven van de vereniging in goede banen te leiden. En aan de andere kant kan ik die ervaringen gebruiken om ook naar de lange termijn te kijken. Waar gaan we heen als vereniging? Kunnen we dat wel op de huidige manier financieren? En wat is de effectiviteit van het uitgegeven geld? Ik vind de praktijk van alledag en een koers kunnen uitzetten voor de toekomst het mooist als bestuurslid."

Welk doel heb je voor je bestuurstijd?

"Politiek draait voor mij om dienstbaarheid en gerechtigheid. Grote termen, dus kort samengevat is dat mét God in deze wereld. Het zou mooi zijn als er steeds meer jonge mensen zich aansluiten bij PerspectieF om een verschil te maken in hun eigen omgeving. Hiervoor wil ik mij in de komende bestuursperiode inzetten."

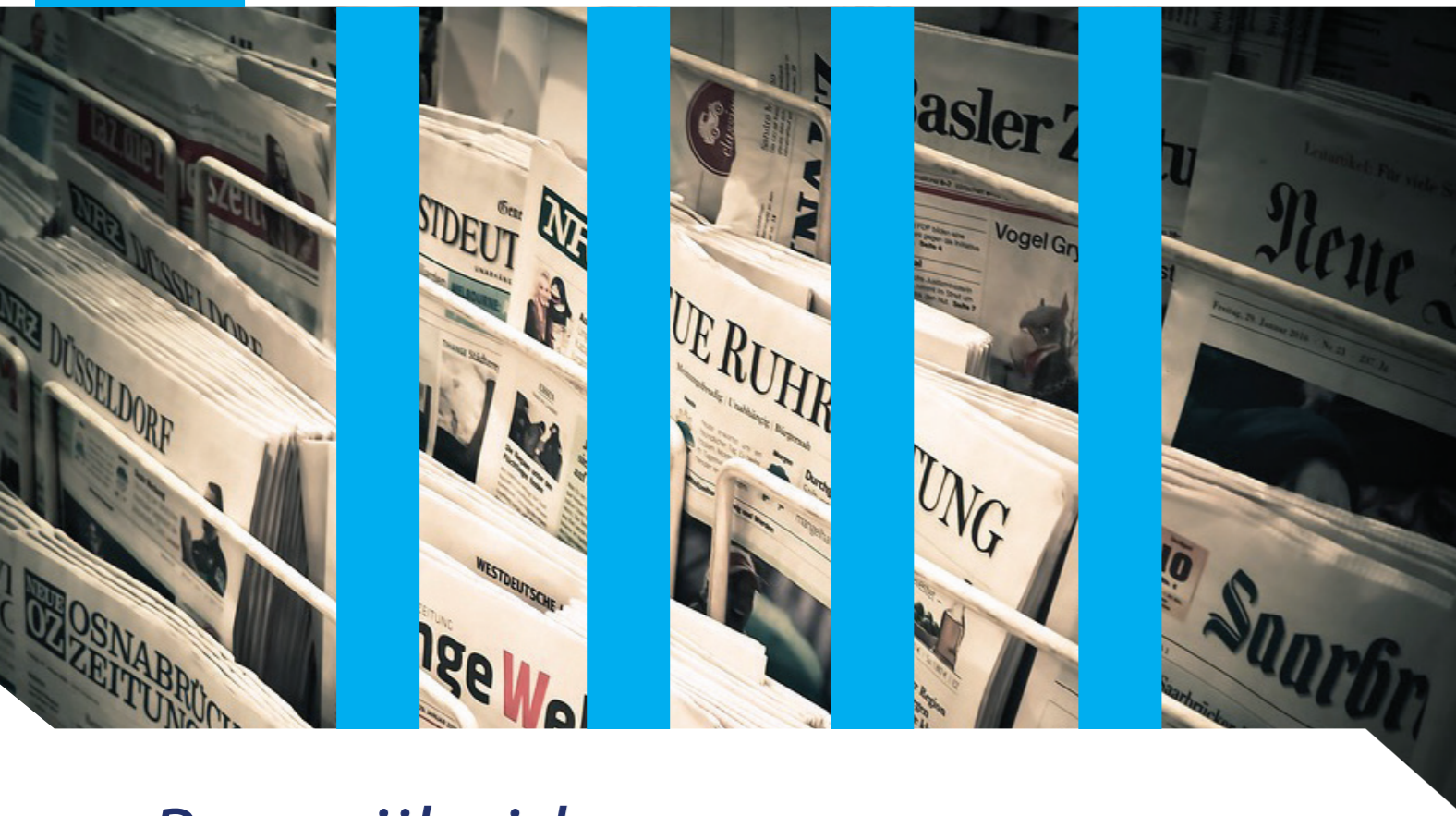
Dico Baars

Wat wil je het vorige bestuur meegeven?

"Wat ik het vorige bestuur mee zou willen geven, is dat zij het enthousiasme en de betrokkenheid waarmee ze het afgelopen seizoen of langer het bestuur van PerspectieF vormde, mee zullen nemen naar de toekomst. Ik hoop dat het bestuur kan terugkijken op een fijne tijd met elkaar als team en binnen PerspectieF als organisatie."

Annemarie de Bruin - van der Spoel

Persvrijheid: een journalistiek placebo

'Lang leve de vrijheid', totdat het de persvrijheid betreft. Dan moeten journalisten, fotografen en andere publicerende mensen ineens uitkijken met wat ze laten drukken of op het internet zetten.

De Rijksoverheid houdt zich heel gedeisd met hun definitie van persvrijheid, namelijk dat de overheid zich in Nederland niet mag bemoeien met wat mensen zeggen of schrijven. Mits het niet in strijd is met de wet, uiteraard.

Naast deze beschrijving wordt ook benadrukt dat 'persvrijheid onmisbaar is in een democratische samenleving'. Alsof ik nu, zittend voor mijn laptop, de hele samenleving overeind houd met de woorden die ik op papier zet. Dat typt vervelend met al die druk op mijn schouders...

Een klein weetje onder ons: ik heb er net een tentamen Media-kritiek op zitten, waarbij mijn opleiding mij in 45 vragen wilde laten nadenken over de ontwikkeling van de journalistiek, de media, de ontzuiling, de kritische blik van de Nederlanders die verder werd ontwikkeld en uiteraard de toekomst van 'mijn vak'. De persvrijheid werd daarbij ook uitgebreid behandeld en dan vooral ten tijde van de Tweede Wereldoorlog. Steeds meer macht van de Duitsers, het Persgilde, de illegale pers als reactie daarop om uiteindelijk als land na de bevrijding de 'goede' journalisten van de 'slechte' te onderscheiden en het land van die landverraders af te helpen.

Gelukkig leven wij niet meer in oorlogstijd – in ieder geval niet in Nederland – maar het lijkt wel alsof wij zelf de cultuur die toen heerste, weer helpen opbouwen.

Begrijp me niet verkeerd, ik ga hier niemand uitmaken voor NSB'er of landverrader en ik wil de bombardementen en bezetting absoluut niet bagatelliseren, maar hebben we er dan niets van geleerd? Voor de oorlog was er amusement, was elke zuil nog lid van zijn eigen partij en krant en was nieuws gewoon nieuws, maar die structuur en braafheid is helemaal weg. Zoals ook in mijn tentamen naar voren kwam: mede door de ontzuiling en de gemiddelde Nederlander die steeds hoger opgeleid werd, nam ook de kritiek van de bevolking toe en dat is tot op de dag van vandaag nog steeds het geval. Je kunt nauwelijks nog een bericht schrijven of ergens op reageren zonder een stroom van reacties over je heen te krijgen. Met elke letter die we het wereldwijde web op gooien, moeten we uitkijken voor de mensen die we kunnen kwetsen, nadenken over hoe een bericht overkomt, hoor en wederhoor toepassen en proberen zoveel mogelijk objectief te blijven. Het lijkt wel alsof we in oorlog zijn met onszelf, van censuur naar zelfcensuur. En dat noemt zich persvrijheid anno 2016...

Wat mij betreft is persvrijheid iets anders dan het bovengenoemde 'iedereen te vriend houden'. Persvrijheid is de waarheid vertellen, ook als deze niet is wat mensen willen horen. Wat de illegale pers deed in de tijden van bezetting; dat is persvrijheid, ondanks dat ze niet letterlijk in vrijheid leefden.

En hoe zit dat met ons, christenen, in deze mediawereld? Heb jij het gevoel dat je open en eerlijk christen kan zijn? In je reacties? In je berichten op Facebook? In je krant- en mediakeuze? We zijn in de minderheid en dat lijkt steeds meer zichtbaar te worden. Vooral op mijn voornamelijk atheïstische opleiding, waar feiten achterhalen en bronnen checken aan de orde van de dag zijn lijkt het geloven in een God behoorlijk tegen de cultuur van 'eerst zien en dan geloven' in te gaan. Er is maar een enkele christen te bekennen tussen mijn medestudenten, terwijl je geloof kunnen belijden ook bij vrijheid hoort. Staat dat tenslotte ook niet in het eerste artikel van de Grondwet?

Desalniettemin heb ik wel het idee dat ik mijn christelijke karakter bij het schrijven van nieuwsberichten en maken van tv-items maar even achterwege moet laten. Dat is tenslotte niet waar het om gaat, maar vooral ook niet wat de doelgroep wil weten.

En daar gaat het fout. De doelgroep dit, de lezer dat, zij bepalen steeds meer waar wij over schrijven en wat er 'trending topic' is. De rollen binnen de media zijn volledig omgedraaid: waar journalisten eerst items maken die belangrijk waren en waar het publiek naar keek omdat zij het interessant vinden, worden nu items gemaakt die het publiek interessant vindt en die voor ons daardoor belangrijk zijn.

Ik neem de termen 'persvrijheid' en 'objectiviteit' altijd maar met een korreltje zout. Niet alleen omdat objectiviteit nooit helemaal bestaat en persvrijheid mooier klinkt dan het daadwerkelijk is, maar ook omdat dit soort woorden nooit helemaal kunnen beschrijven wat ze precies inhouden.

Simone Beer
Studente Journalistiek

Focusdag Perspectief

25 juni 2016

Zaterdag 25 juni was Hilversum het toneel van Perspectief. Menig lid was afgereisd naar Hilversum om de jaarlijkse afsluitende Focusdag mee te maken. Het programma was goed gevuld en begon, nadat iedereen hartelijk welkom was geheten door, toen nog voorzitter, Erik-Jan Hakvoort, met een lezing over media en religie door Pauline Weseman.

Pauline is journalist, docent en religiewetenschapper en vertelde ons dat er in de media vaak zelfde manieren van framing gebruikt worden, als het gaat om nieuws brengen. Dit noemde ze mythes, zo was er de mythe van de held, waarbij vaak de desbetreffende persoon als een voorbeeldfunctie neergezet wordt, de mythe van de andere wereld waarbij het contrast met de eigen wereld centraal gesteld wordt en de mythe van de zondebok om het kwaad buiten jezelf te leggen en vooral te waarschuwen. Deze mythen worden vervolgens zichtbaar gemaakt in enkele casussen, waar veel Perspectief'ers linkjes zagen tussen de theorie en de praktijk.

Na de lezing van Pauline, stond de ALV op het programma. De dagvoorzitter Matthijs de Snoo had de eer deze te mogen leiden, en dat deed hij met een precisie waar iedereen versteld van stond. Tijdens de ALV zijn de statuten en het huishoudelijk reglement

gewijzigd. En er waren nog enkele amendementen aangenomen met betrekken tot de selectieprocedure voor het bestuur van Perspectief. Omdat er helaas te weinig leden aanwezig waren om de statuten geldig te verklaren, zullen de statuten in september opnieuw ter stemming worden gebracht.

Daarnaast waren er een heel aantal moties ingediend door een aantal leden over verscheidende zaken binnen Perspectief. Zo was er een motie dat de (nieuwe) voorzitter de kosten van de borrel moest betalen, helaas afgewezen. Ook zijn er moties aangenomen omtrent het reilen en zeilen van de vereniging, het functioneren van de verschillende projectgroepen en de samenwerking met ECPYouth.

Daarna was het aan het nieuwe bestuur om geïnstalleerd te worden, waarbij Annemarie de Bruin – van de Spoel secretaris werd, Arie Barendrecht de rol van Hilbert overnam maar wel als penningmeester. Dico Baars het stokje overnam van Jarin als bestuurslid Politiek. En na een verhitte discussie over de selectieprocedure, nam Jarin van der Zande uiteindelijk de voorzittershamer over van Erik-Jan Hakvoort. Vervolgens werd na een heel lange dag de vergadering gesloten, en de borrel geopend.

Na de lunch was het dan tijd om verschillende leden te bedanken. Zo werden Joel Antonie, Anil Kumar, Jetske Gerkema, Loes Zuidervaart, Hilbert Hunnink en Immanuel Wijnand benoemd tot Lid van Verdienste vanwege hun inzet voor de vereniging. Daarnaast werden Immanuel, Erik-Jan en Hilbert in het zonnetje gezet vanwege hun inzet als bestuursleden. Waarbij het waard is om te vermelden dat Hilbert zelfs 3 jaar en 8 maanden als secretaris in het bestuur gediend heeft. Ook Erik-Jan werd nog bedankt door Eppo Bruins voor zijn inzet voor Perspectief.

artikel: **Christel Monrooij**
foto's: **Tiemen van Meijeren**

Wie vertegenwoordigt generaties na ons?

Er wordt weleens gezegd dat de overheid kortzichtig is. Als er beleid gemaakt wordt gebeurt dat namelijk altijd met een schuin oog op de kiezer, die de politiek af zal rekenen op haar daden. Met het oog op de toekomst voor ons, en nieuwe generaties die nog geboren moeten worden, is dit natuurlijk een slechte zaak. Korte termijn baten winnen het makkelijk van lange termijn kosten.

Samen met andere politieke jongerenorganisaties is deze tendens reden om naar manieren te zoeken om de toekomst van onze samenleving, vaak onder de noemer van duurzaamheid, beter te betrekken in nieuwe beleidsvoorstellen. Die toekomst ligt ons als jongerenpartijen na aan het hart, omdat het juist jongeren en generaties na ons zijn die problemen kunnen krijgen als de toekomst niet wordt betrokken op huidig beleid. Een voorbeeld is het investeren in bescherming tegen overstromingen. Infrastructuur die hiervoor nodig is, wordt vaak voor 100 jaar of langer gebruikt. Denk bijvoorbeeld aan de Afsluitdijk, die al sinds 1932 in gebruik is. Een ander voorbeeld is onderwijs. Als we nu het beleid herzien, dan heeft dat groot effect op wat jongeren leren en hoe ze onderwijs beleven. Zij dragen dit hun hele leven mee. Een laatste voorbeeld is de huizenmarkt. Als we nu de hypotheekrente verhogen of verlagen, dan zal de vermogensopbouw als wij 60 zijn er heel anders uit zien. Vaak wordt, buiten wat economische cijfers, over deze lange termijn effecten niet nagedacht bij het vormen van beleid. Dat moet natuurlijk anders.

Eén van de manieren om de overheid op dergelijke lange termijn gevolgen van beleid te wijzen, is door dit permanent onderdeel van onze samenleving te maken. Een manier om dit te doen is het instellen van een ombudspersoon voor toekomstige generaties. Een ombudspersoon is een instelling gevormd door één woordvoerder (de ombudspersoon), samen met een team en budget, die als taak heeft de overheid te wijzen op bepaalde aspecten van haar functioneren. Je zou een ombudspersoon kunnen vergelijken met die functie die een profeet in het oude testament had. Profeten hadden de taak had om de koning of de leiders van het volk te wijzen op hun blinde vlekken, verkeerd beleid, of zonden. Een bekend verhaal is dat van David, die na het opzettelijk laten doden van Uria aangesproken wordt door Nathan. Een ander verhaal is dat van Mozes, die bij monde van Aäron de Farao (een seculiere koning) aanspreekt op zijn omgang met de Israëlieten.

Ook nu is het nodig dat de overheid aangesproken wordt op haar functioneren en ook een niet-christelijke ombudspersoon kan daar een positief verschil in maken. Natuurlijk wordt de overheid al aangesproken door ons als politieke jongerenorganisatie, kerken, belangengroepen en anderen, maar zeker als het om iets belangrijks als de effecten van beleid op de toekomst gaat, is het goed om dit ook vast te zetten in een onafhankelijk orgaan specifiek voor de belangen van toekomstige generaties.

In Nederland hebben we al dergelijke ombudspersonen, bijvoorbeeld bij de Rijksoverheid, maar ook bij gemeenten en op specifieke thema's zoals kinderen en pensioenen. In het buitenland zijn er al ombudspersonen of commissies voor de toekomst, bijvoorbeeld in Hongarije, Canada en Nieuw Zeeland. Daar wordt het beleid ook regelmatig aangepast na commentaar van die instituten. Ook voor Nederland groeit de urgentie om een dergelijk instituut te installeren omdat klimaatverandering, grondstofuitputting, en onze stagnerende welvaartsgroei voor toekomstige generaties wel eens desastreuze gevolgen zou kunnen hebben als we nu geen rekening met ze gaan houden. Daarin kan een ombudspersoon starten met het waarborgen van een aantal rechten voor jongeren en generaties na ons. Rechten zoals een leefbaar milieu, duurzame ontwikkeling en een fatsoenlijk toekomstperspectief. De installatie van een ombudspersoon voor toekomstige generaties kan een goede stap zijn om nieuw beleid te toetsen op toekomst bestendigheid om zo op de lange termijn naar een meer duurzame inrichting van beleid te gaan.

Op 14 juni hebben we daarom samen met andere PJO's een manifest aangeboden aan staatssecretaris Dijkzema om een ombudspersoon Toekomstige Generaties te installeren.

zie ook ons artikel in de Volkskrant:
<http://www.volkskrant.nl/opinie/jongerenpartijen-willen-ombudspersoon-voor-toekomstige-generaties~a4320090/>

Dit najaar zullen we een symposium organiseren om weer aandacht te geven aan deze en andere manieren om ons beleid toekomstbestendiger te maken en te houden.

Mark Zandvoort

coach **Wout Schonewille**

Erik Busstra

Smaakmakers

Het smaakmakertraject van de ChristenUnie is een traject waarin jongeren die interesse hebben in de lokale politiek twee jaar begeleid worden door een mentor, een jonge fractiemedewerker. Dit traject heeft als doel dat jongeren kunnen kijken of lokale politiek bij hen past. Wij maken nader kennis met smaakmaker Erik Busstra en coach Wout Schonewille.

Wout is sinds 2014 raadslid in Gouda en Erik is sinds 2015 actief lid bij Perspectief. In Gouda is Wout verantwoordelijk voor het sociaal domein namens de ChristenUnie. Op dit moment is hij IT-manager voor met name zorgorganisaties. Erik is in het dagelijks leven maatschappelijk werker bij Gevangenzorg Nederland.

Wat beweegt hen beiden om politiek actief te zijn? Wout geeft aan dat de mens als scepel altijd in relatie tot God en anderen staat. Aan deze relaties moet hard gewerkt worden en dat noemt hij 'samen-leren-leven'. Dat geldt voor gezin, vrienden maar ook voor een samenleving. Politiek is wat Wout betreft dus niet iets van een 'glazen stolp' maar is gewoon het leven. En in dat leven wil hij dienstbaar zijn aan de Ander. Erik geeft aan bewogen te zijn met wat er in de maatschappij gebeurt en graag duurzaam iets te willen veranderen in de knelpunten die hij ziet. De politiek is voor hem een middel om daadwerkelijk een bijdrage te leveren aan een mooiere samenleving. En daarbij is het voor hem een mooie

plek om zichzelf verder te ontwikkelen. Toen Wout de vraag gesteld werd wat zijn motivatie is om een smaakmaker te coachen, gaf hij aan dat ze in Gouda patent hebben op jong talent omdat hij er in gelooft dat ze van elkaar kunnen leren. Erik heeft voor dit traject gekozen omdat hij nieuwsgierig was en is naar meer politieke verdieping. Voor hem werkt het goed om zich dan een langere periode ergens in te verdiepen.

Tot slot aan Wout de vraag wat hij als speerpunten aan Erik wil meegeven. Wout geeft aan er mee te worstelen om als raadslid zijn idealen en overtuigingen te laten landen in de context van de gemeentepolitiek. Wout hoopt dat door hun interactie zij beiden leren om oprecht en bevlogen te blijven. En als tweede speerpunt zou hij graag de nadruk leggen op kwaliteit: weten waar je over spreekt en met wijsheid besluiten nemen of initiatieven lanceren!

Eline Keesmaat

Nieuwe redactieleden!

Vier personen vormen nu de redactie van PerspeX: Jantine, en drie nieuwe redactieleden: Martijn, Eline en Jeroen.

Martijn Tel

Hallo, ik ben Martijn, 17 jaar en al zo'n drie maanden lid bij Perspectief. Toevallig ook al zo'n drie maanden redacteur bij PerspeX. Journalistje spelen heb ik altijd al leuk gevonden. Vroeger op de basisschool liep ik met een tennisracket op mijn schouder als camera, en nu probeer ik dat een beetje te professionaliseren. Zo werk ik ook bij Omroep Houten en ben ik hoofdredacteur van onze schoolkrant. Ik zit dus nog op de middelbare school. Ik hoop veel ervaring op te doen bij PerspeX en natuurlijk leuke stukken te gaan schrijven. Ik zit nu overigens in Canada, vandaar dat er geen artikelen van mij instaan deze keer.

Eline Keesmaat

Mijn naam is Eline Keesmaat. Ik woon mooi centraal in het midden van Nederland. In het dagelijks leven ben ik verpleegkundige in de psychiatrie. Daarnaast vind ik het leuk en mooi om op andere plekken actief en betrokken te zijn. Zo zit ik op een jongerenkoor en kom ik op bezoek in het asielzoekerscentrum. Actief in de dubbele zin van het woord. Sport en avontuur daar houd ik van. Maar ook zeker maatschappelijk actief. Ik geloof dat wij als christelijke jongeren verschil kunnen maken in deze maatschappij. Door aan te treden in de redactie van PerspeX hoop ik dat jij en ik geprikkeld, geïnspireerd en gemotiveerd worden om onze maatschappij in de juiste Richting te bewegen!

Jeroen Troost

Mijn naam is Jeroen Troost. Na de vakantie masterstudent Internationale betrekkingen. Politiek en journalistiek hebben allebei mijn interesse en bij PerspeX komt dit mooi bij elkaar. Mensen bewust maken van belangrijke kwesties, problemen en inzichten heeft mijn hart. In het onderwijs heb ik dat dan ook gedaan als geschiedenisdocent, in vrijwilligersrestaurant Happietaria als PR-manager en zo hoop ik dat ook te doen als onderdeel van de redactie van PerspeX. Op die manier hoop ik dat je zo geïnspireerd word om je zelf ook voor de maatschappij in te zetten.

PerspeX

wordt uitgegeven door:
Perspectief, ChristenUnie-jongeren

colofon

HOOFDREDACTIE
Jeroen Troost

REDACTIE
Jantine Brandemann
Martijn Tel
Eline Keesmaat
Jeroen Troost

GASTSCHRIJVERS
Christel Monrooij
Mark Zandvoort
Simone Beer
Klariska ten Napel

DESIGN / OPMAAK
Job Poutsma

REDACTIEADRES
PerspeX
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
perspex@perspex.nu

Nieuw bestuur **Perspectief**

Annika van de Belt - Seth Snel - Arie Barendrecht - Jarin van der Zande - Dico Baars - Annemarie de Bruin

*Wil jij ook deel uitmaken van onze
enthousiaste redactie en meeschrijven
aan een PerspeX zoals deze?
We zoeken nog meer redactieleden!*

Mail jouw motivatie dan snel naar perspex@perspectief.nu!

Perspectief
ChristenUnie-jongeren

Perspectief

jaargang 16 | nummer 3 | december 2016

Interview
MINISTER BUSSEMAKER

DIRECTEUR AGAPÈ *over geld en geloof*

VOORWOORD

Beste PerspectieF'er,

Nog een paar laatste weken en dan is 2016 ten einde. De dagen beginnen waarin we onze feestdagen houden, waarin we terugkijken, we onze successen vieren of juist proberen om onze fouten te vergeven. Het is een periode die juist voor ontspanning, vrienden en familie hoort te zijn, maar tegelijkertijd blijven we vaak nog steeds verschrikkelijk druk. Studie en werk blijft nu eenmaal doorgaan, en we gunnen onszelf nauwelijks rust.

En dat zou wel moeten.

Sommige mensen zijn er erg goed in, maar als ik naar mijzelf of naar anderen in mijn omgeving kijk, dan zijn echte rustmomenten spaarzaam. En dat is jammer, want meer echte rust zorgt voor efficiëntere en betere prestaties naderhand. Zie je rustmomenten dus niet als een waste of time, maar gebruik het, en plan het bewust in. Verrijk je geest, luister ongestoord naar muziek, lees een boek dat een vriend je aanraadt of ga met een vriendin een stuk wandelen. Je zult merken dat het je meer zal opleveren. Zeker ook in je werk en studie.

Waarom nu dit pleidooi voor meer rust? Omdat we een leuke en vooral heel drukke periode ingaan met PerspectieF. De campagne voor de Tweede Kamer nadert nu wel heel snel, er zijn twee trainingen in volle gang, en onze lokale afdelingen trekken steeds meer jongeren. Let dus ook vooral op jezelf de komende tijd.

Nog een laatste punt: Plan je rust niet in op 6 januari, want dan is onze nieuwjaarsborrel die je gegarandeerd een goede start van 2017 gaat opleveren. We maken de 'Engel van het Jaar' bekend, en het is de ideale gelegenheid om nieuwe gezichten of oude bekenden te ontmoeten. Be there!

Veel leesplezier!

Jarin van der Zande

Voorzitter PerspectieF

INHOUD

4 *Interview* **Minister BUSSEMAKER** *voorbij de excuustruus*

8 *Interview* **DIRECTEUR AGAPÈ** *over geld en geloof*

EN VERDER

- 7 *Waarom meedoen aan Politieke training*
- 11 *Schulden. Wat nu? 5 handige tips*
- 12 *Denktankartikel Jong en schuldig*
- 14 *Dubbelinterview Schuldhulpmaatjes*
- 16 *Artikel Maatschappelijke dienstplicht*
Uitnodiging Nieuwjaarsborrel

Van de redactie

Dit jaar wil Perspectief zich onder andere inzetten voor jongeren in de schulden. Eén op de vijf van de jongeren heeft schulden, en vaak is het echt niet helemaal hun eigen schuld. Zo ook bijvoorbeeld Theresa. Vierentwintig jaar, en sinds haar achttiende in de schulden. In dit nummer, die in het teken staat van jongeren met schulden, geeft ze aan met welke misstanden ze te maken heeft gekregen. Misstanden waar de politiek iets aan kan veranderen. Ze spoort ons dan ook aan om boos te worden, opdat er iets kan veranderen.

Dit nummer bevat ook een interview met Minister Bussemaker. Ze pleit voor een cultuurverandering, waardoor meer vrouwen in de top van politiek en bedrijfsleven zullen plaatsnemen. Vrouwen zijn daar immers ook nodig. Daarom roept ze zowel mannen als vrouwen op om hun stem te laten horen.

Zoveel misstanden in Nederland, en de problemen in dit nummer zijn daar slechts een zeer klein deel van. Perspectief is echter vol van christelijke jongeren die impact willen hebben in de samenleving en in de politiek. Ze zijn op zoek naar oplossingen. Wieger bijvoorbeeld die, als onderdeel van de projectgroep 'Jongeren in de schulden' voor dit nummer over het onderwerp een helder stuk heeft geschreven. Of Loes en Henriëtte die, om erachter te komen waarom zo weinig vrouwen bestuursfuncties bekleden, velen van de vrouwen in topposities hebben geïnterviewd.

Wordt je geraakt door beschreven misstanden in dit nummer? Geïnspireerd door de verhalen? Kijk om je heen, wat moet er veranderen in jouw omgeving? Wellicht is actief worden bij Perspectief iets voor jou, misschien zoek je een andere manier. Denk er over na: hoe kun jij verschil maken?

Actief worden bij Perspectief?

Kijk snel op: <https://www.perspectief.nu/nl/actiefworden>

Jeroen Troost
Hoofdredacteur

In diverse media zoals **NPO Radio 1**, **Groot Nieuws Radio** en het **Nederlands Dagblad** was aandacht voor het standpunt van Perspectief in de discussie rondom de maatschappelijke dienstplicht.

Voorzitter Jarin van der Zande:
“Je kan jongeren niet inzetten als antwoord op verschillende maatschappelijke problemen, zonder oog te hebben voor de problemen van jongeren zelf. We zijn geen jokers in een politiek kaartspel.”

Perspectief startte met diverse andere politieke jongerenorganisaties het initiatief **'License to Heal'** om medicijnen toegankelijker en betaalbaarder te maken. Diverse media berichtten over dit initiatief.

Marijn de Jong

voorzitter van Perspectief Zwolle

*hield in de regionale krant **de Stentor** een pleidooi voor de problematiek rond jongeren met schulden. Vanuit zijn eigen ervaring gaat hij zich nu met de afdeling Zwolle inzetten om deze jongeren te helpen.*

Minister BUSSEMAKER

Voorbij de excuustruus

Meer vrouwen in de top, dat is het streven van het kabinet. Minimaal dertig procent van de topposities in het bedrijfsleven moet door vrouwen vervuld gaan worden. Ook in andere sectoren liggen nog veel kansen voor vrouwen. Perspectief interviewde hierover minister Bussemaker van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap. Ze laat een optimistisch geluid horen, maar ze maakt ook duidelijk dat actie nodig blijft. 'Geschikte vrouwen zijn er zeker te vinden, en zijn vaak zelfs hoger opgeleid dan mannen. Er blijft echter een cultuurverandering nodig,' aldus de minister. Haar oproep aan vrouwen is dus: 'laat je stem helder horen!'

Hoe zouden er meer vrouwen in topposities kunnen komen volgens u?

Ten eerste is het belangrijk dat vrouwen herkend worden. Ik hoor zo vaak bij allerlei sectoren dat ze geen vrouwen kunnen vinden. Dat is niet heel vreemd. Mensen zoeken immers vaak iemand die op hen zelf lijkt, ze moeten dus verder zoeken. Vrouwen die nog niet zover zijn voor de functie moeten worden getraind en uitgedaagd, zodat in de toekomst een beroep op hen kan worden gedaan.

Ten tweede moet er een cultuur ontstaan waarbij het voor buitenstaanders aantrekkelijk wordt om deel te nemen. Als een bedrijf altijd vergadert om zes uur en de deals bij borrels aan het eind van de middag worden gesloten, worden vooral vrouwen buitengesloten. Er moet meer rekening met hen worden genomen en ze moeten meer worden aangesproken, door bijvoorbeeld het introduceren van flexibelere werktijden.

Hoe ontstaat zo'n cultuurverandering?

Volgens organisatiepsychologen is dertig procent van de niet-vertegenwoordigde groep nodig om een cultuurverandering te laten ontstaan: zo krijg je een kritische massa. Als je bijvoorbeeld als vrouw in je eentje bent in een groot mannengezelschap, stop je op een gegeven moment met het laten horen van je stem. Er zal dan immers anders worden gedacht: 'Oh, daar heb je haar weer.' Je moet worden gesteund, anders wordt je eenzaam, overwerkt of 'one of the boys'. Dan wordt je een kloon, maar dan in een mantelpakje. Je moet jezelf kunnen zijn. Voor de benodigde steun is er dus een kritische massa nodig.

Hoe krijgen we die kritische massa?

Vroeger hadden politieke partijen vaak het idee dat één vrouw in hun fractie genoeg was voor het beeld. We noemen zo'n vrouw een 'excustruus'. Met één persoon verander je geen cultuur. Je hebt daarvoor meer mensen nodig en mannen die daarbij helpen is cruciaal. Deze mensen moeten stimuleren dat er over gepraat wordt. Je moet aandacht vragen en soms iets controversieels roepen. Verandering bereik je niet met alleen wetgeving.

Zit er volgens u progressie in?

Er wordt nu veel meer over gesproken en het gevoel van urgentie wordt groter. Het percentage vrouwen in topposities is nog niet veel hoger, maar bestuurders van grote bedrijven veranderen ook niet elk jaar van functie. Bij recente wisselingen die geweest zijn, zie je dat er in de Raad van Commissarissen (vaak flexibele functies) meer vrouwen zijn benoemd.

Hoe kijkt u naar de jonge generatie?

Ik ben heel optimistisch over de toekomst van jonge vrouwen. Meestal zijn ze zelfs beter opgeleid dan jonge mannen. Bij de overheid verdienen ze daardoor zelfs vaak meer dan mannen. Sociologen stellen ook wel: mannen zijn de probleemgroep van de toekomst.

Zal het probleem dan niet door de tijd heen vanzelf worden opgelost?

Nee, het zal niet vanzelf gaan. Een hoger percentage van afgestudeerde hoogopgeleide vrouwen vertaalt zich niet na een aantal jaar, zo blijkt, in hogere posities. Voor jonge vrouwen zijn wel veel mogelijkheden, daarom is het wel belangrijk dat vrouwen elkaar helpen. Ze moeten elkaar een beetje opjutten: 'volgens mij is dit iets voor jou, volgens mij kan je dit!' Mannen helpen elkaar ook op een soortgelijke manier.

Is het diversiteitsprobleem niet groter dan alleen de man-vrouwverdeling? Is er ook niet een probleem wat betreft diversiteit op het gebied van bijvoorbeeld cultuur of religie?

Dat is zo, maar meer vrouwen in de top is nu de meest voor de hand liggende stap. We zijn inmiddels zo ver dat men niet meer kan zeggen dat geschikte vrouwen niet te vinden zijn. Op het gebied van onder andere huidskleur, leeftijd en beperking zullen we die stappen ook moeten gaan zetten.

Diversiteit is belangrijk. Teams die diverser zijn samengesteld functioneren vaak beter. Mannen zijn over het algemeen vaker risicogericht, vrouwen meer risicomijdend. Zowel mannen als vrouwen zijn nodig. Men zegt ook vaak wel: als er bij de Lehman Brothers (een Amerikaanse financiële dienstverlener die failliet ging tijdens de kredietcrisis in 2008, red.) ook een paar 'sisters' waren geweest, was het niet zo uit de hand gelopen.

Het diversiteitsprobleem zie je echter ook andersom. Het lage aantal meesters op de basisschool is ook heel zorgelijk. Ook jongens hebben rolmodellen nodig.

Wat zou in de politiek kunnen worden veranderd?

Het ingewikkelde is dat politieke partijen daar zelf over gaan. Ik kan daar niets over afdwingen. Er moet een discussie en een gevoel van urgentie ontstaan. Men moet beseffen dat weinig vrouwen geen goede representatie is van hun achterban. Ik hoop dat partijen interne kritiek gaan krijgen als ze te weinig vrouwen in hun fractie hebben. In die zin hebben jullie een machtig wapen, want niemand wil de jongere generatie tegen zich in het harnas jagen.

Interview **Minister Bussemaker**

Kunt u een urgent voorbeeld op politiek gebied noemen?

Ik vind het heel vervelend dat er maar weinig vrouwelijke burgemeesters worden benoemd. Voordrachtcommissies zeggen dat ze degene met de beste en degene met het meeste draagvlak willen. Dan krijg je iemand die niet al te bijzonder is, vaak mannen in de vijftig met veel ervaring. Er zijn echter ook genoeg potentiële vrouwelijke burgemeesters. Je moet ze ook willen vinden.

Vorig jaar heeft u ook genoemd dat als er binnen een jaar niet 30 procent van de mensen in het bedrijfsleven vrouw is, er wellicht gesproken zou moeten gaan worden over een quotum. Hoe kijkt u daar nu tegenaan?

Ik weet dat er voor een quotum te weinig draagvlak is in de Kamer. Ik vind het zelf ook een paardenmiddel, maar ik dreig er wel mee. Er moet namelijk wel echt nog wat gebeuren. 'Waar een wil is, is een weg. Waar geen wil is, is een wet.' Toch is het een lastig dilemma. Bij een quotum behaal je wel resultaat, maar het zou kunnen dat je de daadwerkelijk steun om vrouwen aan te nemen vermindert en dan gaan vrouwen zich een excuustruus voelen. De vraag is of het een duurzame oplossing is.

De voorstanders zeggen wel: als er eenmaal een quotum is, vrouwen worden benoemd, dan zien ze ook dat het gewoon goed gaat en is er geen discussie meer. Een quotum kan in alle vormen en maten. Als we straks op een percentage ruim boven de 30 procent zijn, zou een quotum bijvoorbeeld ook weer kunnen verdwijnen.

Wat kunnen wij als Perspectief doen om de discussie gaande te houden?

Betrek mannen bij de discussie, zorg dat niet enkel vrouwen roepen. Laat wel als vrouw je stem helder horen: "Kijk hier zijn wij, wij hebben talenten en kennen heel veel mensen die die ook hebben. Maak er gebruik van!" Meer diversiteit leidt immers tot betere besluitvorming. Zeker in de politiek, als je iedereen wilt representeren is het belangrijk dat je al die verschillende groepen ook in je bestuur of fractie hebt.

Waarom wilden we de minister interviewen?

Wij zijn Henriëtte en Loes en we houden ons bezig met het thema 'vrouwen in topfuncties'. Nadat de Algemene Ledenvergadering in juni 2015 had gevraagd om onderzoek te doen naar de vraag hoe er meer vrouwen kunnen worden aangetrokken voor een bestuursfunctie bij Perspectief hebben wij de opdracht gekregen. Daarom zijn we in de eerste instantie in gesprek gegaan met vrouwen die betrokken zijn bij de ChristenUnie om te vragen naar hun ervaringen op dit gebied. We stelden de dames o.a. vragen over hoe zij in een bestuurlijke functie terecht gekomen zijn en hoe zij kijken naar het beperkt aantal vrouwen in hogere bestuurlijke functies, zowel binnen

als buiten de politiek. Hier kwamen een aantal conclusies uit die ook buiten de ChristenUnie een rol bleken te spelen. Daarom zijn we naar Bussemaker gegaan om met haar de bevindingen te bespreken.

Persoonlijk vinden we het onderwerp erg belangrijk, omdat we van mening zijn dat diversiteit op verschillende manieren van grote waarde is voor groepsdynamiek in besturen en voor besluitvorming in het algemeen. Het is daarbij erg interessant om erachter te komen wat vrouwen drijft om voor een bestuursfunctie te gaan en hoe dit verder gestimuleerd kan worden. Daarnaast vinden we het ook gewoon erg leuk om zo'n onderzoek te doen voor Perspectief, omdat de organisatie zich hierdoor kan verbeteren.

**Loes Zuidervaart
Henriëtte Rikkoert
Jeroen Troost**

'Je bent waardevol, ongeacht wie je bent of wat je doet.'

Henriëke Meerdink over waarom ze meedoet aan de politieke training

De politieke training is weer begonnen. Twaalf jonge mensen die enthousiast zijn over politiek, hebben een aantal dagdelen in hun agenda geblokt voor deze training. Henriëke Meerdink is de enige vrouwelijke deelnemer van de training én is een nieuw lid bij Perspectief. We maken graag kennis met haar.

"Hallo, ik zou mijzelf graag willen voorstellen: Ik ben Henriëke, 25 jaar jong en ik volg momenteel een BBL-opleiding in de ouderenzorg.

Sinds kort doe ik mee met de politieke training van Perspectief. Ik was altijd wel geïnteresseerd in de politiek maar was verder niet lid van de ChristenUnie. Via mijn school heb ik meegedaan aan het MBO-debattoernooi. Hierbij was minister Ploumen aanwezig en zij drukte de aanwezigen op het hart om zich in te zetten in de politiek, juist als MBO'er. Hier is het verlangen ontstaan om zelf actiever te worden. Toen ik dus de oproep zag om mee te doen de politieke training aarzelde ik geen moment en heb gesolliciteerd.

Persoonlijk geloof ik dat wij mensen geschapen zijn door God. Er staat in Psalm 139 dat Hij ons weeft in de schoot van onze moeder. Juist het feit dat we wonderlijk gemaakt zijn, betekent erg veel voor mij persoonlijk. Vanuit dit stukje heb ik mijzelf en anderen leren lief te hebben. Het betekent dat je waardevol bent, ongeacht wie je bent of wat je doet. Juist ook als je niet voldoet aan de eisen van de maatschappij.

In deze samenleving waar veel kan en mag, biedt de ChristenUnie een waardig tegengeluid op Bijbelse grondslag. Het leven gegeven is een van de motto's van de ChristenUnie en daarom pas ik bij de ChristenUnie en de ChristenUnie bij mij.

Bij de trainingsavonden krijg je basiskneepjes van politiek bedrijven mee. Zo zijn er gastsprekers uitgenodigd die de deelnemers iets vertellen over bijvoorbeeld christelijke politiek, het schrijven van artikelen en het omgaan met social media. Zo ga ik persoonlijk kijken of ik wat voor de ChristenUnie kan betekenen. Op deze manier hoop ik verder mijn kennis en vaardigheden te vergroten door bijvoorbeeld te debatteren en te netwerken."

Henriëke Meerdink

'Het is niet de bedoeling om geld te geven vanuit schuldgevoel'

Duurt Vonck over geld en geloof

Agapè
geloven › groeien › gaan

Na tien jaar studie en vijf jaar predikantschap is Duurt Vonck nu directeur bij Agapè. De mensen van deze organisatie, die 'nog-niet-christenen' probeert te bereiken, leven van giften. In dit interview vertelt Duurt over deze les in afhankelijkheid, over geld geven op een blijmoedige manier en op welke manier zijn persoonlijk geloof hierin een grote rol speelt.

Duurt en geloof

Duurt was in zijn jeugd als een goed gereformeerde jongen opgevoed en kon goed antwoord geven op de vraag: wie is Jezus? Maar op de Alpha-cursus, die hij in zijn studententijd volgde, werd de vraag gesteld: wie is Jezus voor jou? 'En daar kon ik niets mee,' vertelt Duurt. 'Toen kwam ik erachter dat het geloof dus niet alleen een wereldvisie is, maar dat het persoonlijk is. Het gaat om een relatie met een betrokken God. Het werkt echt bevrijdend om er zo naar te kijken, en ik kreeg het verlangen om dat anderen te vertellen, want mij was het nooit zo geleerd.'

Nadat hij zijn studie Bestuurskunde had afgerond en begonnen was met een studie Bedrijfskunde, besloot Duurt dan ook dat hij predikant wilde worden en ging hij theologie studeren. Na die studie werd hij dominee in de Gereformeerde Kerk vrijgemaakt in Houten. Duurt merkt op dat in de kerk in het algemeen nog veel gesprek wordt gewijd aan 'megarandzaken'. Bijvoorbeeld over vrouwen in het ambt. Duurt: 'Het is mij om het even of vrouwen wel of niet ambtsdrager mogen heten, dat boeit mij niet zo, omdat ik geloof dat de kerk is geroepen voor de wereld. Aan de wezenlijke vraag wordt vaak voorbij gegaan: wie zijn we als kerk en dragen wij het evangelie eigenlijk wel uit? We zouden het gesprek moeten voeren over hoe wij als gemeente nu uiting geven aan het evangelie door de keuze die wij maken in of wij wel of niet vrouwen in het ambt willen.'

Het leven van giften

Na vijf jaar predikant te zijn geweest, is Duurt Vonck nu directeur bij Agapè. Agapè is een organisatie met als missie dat iedere Nederlander het evangelie van Jezus te horen krijgt. Dat doet Agapè door methoden en manieren te ontwikkelen voor kerken en christenen en die uit te oefenen om daarmee 'nog-niet-christenen' te bereiken, bijvoorbeeld met Athletes in Action.

Van medewerkers die bij Agapè werken wordt verwacht dat zij mensen uit hun netwerk betrekken bij hun werk. Dat houdt in dat je mensen vraagt om gebed, financiële middelen en ondersteuning. Alle inkomsten van Agapè bestaan dus uit giften. 'Dat je hier naast je specifieke taak ook een soort fondswerver bent, heeft als voordeel dat je betrokkenheid vergroot. Het roepingsaspect speelt daar ook echt in

mee. Je gaat dus niet zomaar bij Agapè werken omdat je een baantje nodig hebt. Het is echt een les in afhankelijkheid.' 'Het gebed over geld in het Bijbelboek Spreuken past hier heel mooi bij. Daar staat: Geef me niet te weinig, dat ik zou moeten stelen en geef me niet te veel, dat ik op mezelf zou gaan vertrouwen. Dat is de eerste les die je leert als je hier gaat werken. Je stelt namelijk in overleg je salaris vast. Het tweede is dat je merkt dat God voorziet. Je wordt je bewust dat God geeft en dat jij aan het werk bent voor zijn Koninkrijk.'

Geven uit blijdschap

Agapè zou dus niet bestaan zonder de giften die zij ontvangt. Duurt neemt echter niet iedere gift gedachteloos aan: 'Sommige mensen geven vanuit een schuldgevoel of vanwege het feit dat je gewoon iemand kent bij Agapè. Dat is juist niet hoe 'geven' wat mij betreft bedoeld is. Paulus heeft het in één van zijn brieven over 'geven': als je geeft, doe het vanuit je hart op een blijmoedige manier en dank God er voor. De relatie is dus veel belangrijker dan het bedrag. De ervaring is dat ik soms een gesprek in ga en dat ik van tevoren echt hoop dat mensen mij gaan supporten, maar dat ik het gesprek uit ga en denk: het boeit me helemaal niets of diegene mij nou wel of niet geld gaat geven. Dat klinkt heel heilig, maar dat werkt echt zo.'

'Het helpt ook echt om te bedenken dat alles wat je hebt en alles wat je krijgt van God is. In het Koninkrijk van God is iedereen immers rentmeester en is dus niks van jou en alles van God. Geld wordt dan gelijk een minder grote issue. Daarin mag je als christen ook kijken naar wat je ontvangen hebt. Jij hebt een hart voor de politiek of je bent goed in spreken? Dat is toch prachtig! Dat heb je ontvangen van God en ga er maar van uit dat hij dat niet voor niets heeft gegeven. Daarmee is je toekomst nog niet ingekleurd, maar je mag er ruimte aan geven. Sommige mensen hebben misschien wel meer talent, maar daar hoeft je helemaal niet jaloers op te zijn. Dat betekent namelijk dat je verantwoordelijkheid ook alleen maar groter is.'

Martijn Tel & Dico Baars

Gratis CD "Voices of Grace"
van Filiae bij informatiepakket

Maak een bewuste keuze

Wij zien het leven als een wonder, een geschenk van God. Waardevol, maar ook kwetsbaar. Als het leven als een geschenk wordt gezien, blijft het leven van waarde. Zelfs als gezondheid afneemt. Juist dan verdient het leven zorg, aandacht en bescherming.

Vraag een vrijblijvend informatiepakket per post aan

Je ontvangt een offerte met:

- **Gratis** de CD 'Voices of Grace' van Filiae
- **10% korting** op je basisverzekering
- **15% korting** op je aanvullende (tandarts)verzekering

Kijk voor meer informatie op
prolifecollectief.nl/perspectiefjongeren

PRO LIFE
de christelijke zorgverzekeraar

SCHULDEN. Wat nu?

Vijf handige tips

Schulden, steeds meer jongeren krijgen ermee te maken. Het is een steeds grotere uitdaging in onze maatschappij en je hoort steeds vaker dat mensen er enorm onder gebukt gaan. Maar hoe ga je eigenlijk om met schulden?

Hieronder vind je vijf handige tips over omgang met schulden en financiën.

1 Organiseer jouw financiën!

Overzicht creëren is één van de belangrijkste eerste stappen om te zetten. Open jouw post en lees belangrijke brieven. Maak daarbij een simpele stapel van papieren welke je nog moet verwerken en zorg dat je deze zo snel mogelijk doorneemt. Wees daarbij niet bang om hulp te vragen als je het overzicht dreigt kwijt te raken.

2 Houd het doel voor ogen.

Schulden zijn een enorme psychologische domper, veel groter dan men vaak denkt. Je kunt door schulden het gevoel krijgen alsof je gefaald hebt, alsof je niet meer 'meedoet'. Het is daarom van cruciaal belang dat je een goed plan opstelt, waarbij je een duidelijk doel hebt. Dat doel moet je altijd voor ogen houden, die motivatie waarmee je een plan hebt opgesteld kan leidend zijn voor het succes van een financieel plan.

3 Baby steps

Wil niet teveel in een paar weken tijd bereiken. Financiële planning kost tijd en moeite. Stel daarom naast het hoofddoel ook kleine subdoelen, zodat je telkens een succesbeleving hebt. Houd er rekening mee dat je echt met kleine stappen moet werken. Als je een totale schuld van €20.000,00 probeert weg te werken, stel dan doelen van €1.000,00. Als je na 3-4 maanden wéér €1.000,00 hebt weggewerkt, kun je wéér een subdoel wegstrepen.

4 Budgetten voor alles

Het veranderen van een uitgavenpatroon is vaak onmisbaar wanneer er gewerkt wordt aan schulden. Probeer voor alles budgetten op te stellen. Boodschappen per week kun je bijvoorbeeld proberen te doen voor €50,00. Pin dan het bedrag aan het begin van de week en haal boodschappen (het liefste natuurlijk in één keer voor de hele week) tot het bedrag op is. En hanteer bij dit soort budgetten een streng systeem. Op is op. Je kunt daarbij ook budgetteren voor bijvoorbeeld incidentele uitgaven (even eten halen in de stad, verjaardagscadeautjes).

5 Beloon jezelf

Eén van de grootste aspecten aan het omgaan met schulden is het psychologische aspect. Het kan een enorme last zijn om te dragen. Wees hierin streng voor jezelf en dwing jezelf om het beste uit jouw situatie te halen! Vergeet echter niet jezelf ook te zijner tijd te belonen. Bedenk hoe jij jezelf het beste kunt belonen voor weinig geld (een keer een lekkere pizza halen of een filmpje pakken) en koppel dat aan de succesbeleving van de subdoelen. Zo zorg je ervoor dat deze psychologische last steeds minder zwaar wordt!

dit zijn slechts vijf van de negen tips die Marijn heeft!

Benieuwd naar de rest?

Kijk dan op de site van [Perspectief!](#)

Marijn de Jong

Financieel en juridisch adviseur

Denktankartikel: **Jong en schuldig**

James Agate zei eens: 'To force myself to earn more, I determined to spend more'. Hoewel de uitspraak van deze komiek aanvankelijk paradoxaal of absurd overkomt, lijkt het een gedachtegang te zijn die veel mensen, en vooral ook jonge mensen, hebben omarmd. De cijfers spreken niet mis te verstane taal en het budgetinstituut Nibud trekt dan ook aan de bel: Eén op de vijf jongeren tussen de 18 en 24 jaar heeft schulden. In dit artikel een aantal invalshoeken om naar dit probleem te kijken en tegelijkertijd een aftrap voor de projectgroep 'Jongeren uit de Schulden'.

Stereotype

Het beeld bestaat dat het hier gaat om verweerde types die boven hun stand leven met een veel te ruime telefoonbundel, dure vakanties en lange nachten in de sociëteit. Om eerlijk te zijn was dit ook mijn beeld; verhalen van medestudenten die maximaal leenden bij DUO 'omdat het kan' waren mij niet vreemd. Wanneer je de cijfers bekijkt kunnen we toch concluderen dat de praktijk weerbarstiger is. Volgens Pim van Heijst, onderzoeker aan de Hogeschool Utrecht, krijgen jongeren op uiteenlopende manieren met schuld te maken. Toch staat een schuldprobleem bijna nooit op zichzelf.

Oorzaken

Er zijn evidente en meer subtiele oorzaken en risicofactoren voor het opbouwen van schulden. Een oorzaak kan liggen in de psychosociale situatie van de jongere: o.a. verslavingen, gebrek aan weerbaarheid. Een ander voorbeeld is een verandering in de levensfase; de fase waarin jongeren op zich zelf gaan wonen en gaan studeren brengt vaak hoge kosten met zich mee. Als laatste, en interessant genoeg, noemt het Nibud de formele mogelijkheid tot het maken schulden als oorzaak van het probleem.

Wanneer het gaat om de subtielere oorzaken dan doel ik op 'the psychology of greed'. Uit onderzoek blijkt onder meer dat hebzuchtige adolescenten meer inkomsten hebben, maar ook meer uitgeven, minder sparen en meer schulden hebben (Seuntjens, 2016). Seuntjens definieert hebzucht als een 'onverzadigbaar verlangen naar meer'. Hij beargumenteert dat hebzucht niet per se een slechte eigenschap is; een beetje hebzuchtig zijn motiveert mensen namelijk om hun doel te bereiken. Maar daarmee zijn we er nog niet.

Het dienen van de economie

Pieter Derks (cabaretier) herschreef het 'Onze Vader' in een versie waarbij de economie het hoogste goed is: 'Geef ons heden onze dagelijkse koopkracht, en verhoog onze schulden, zoals ook wij voor anderen hun schulden verhogen'. Verschillende auteurs hebben dezelfde metafoor gebruikt om de macht van de economie in het dagelijks leven te illustreren. En gaan politici niet voorop? Is het niet zo dat zij mensen aanmoedigen om meer en meer te besteden uit angst voor deflatie? En maken ze het lenen van geld niet steeds aantrekkelijker en gemakkelijker? De retoriek is er helemaal naar: 'geld moet rollen' en 'de economie moet groeien'. We zouden ons af moeten vragen wat de gevolgen kunnen zijn van deze manier van denken.

Gevolgen

Schulden vormen niet alleen een probleem voor de schuldenaar, ook voor zijn omgeving, de schuldeiser en de maatschappij. Wat blijkt: jongeren met schulden participeren minder, ze verzuimen vaker, hebben geen mogelijkheid om een hypotheek af te sluiten en kunnen niet voorzien in levensonderhoud. Bovendien brengt het grote geestelijke en gezondheidsrisico's met zich mee; de stress dat het hebben van schulden met zich meebrengt kan leiden tot een gevoel van hulpeloosheid en wanhoop. De hoogste tijd dus om meer aandacht aan dit groeiende probleem te schenken!

Wat kunnen we doen?

In veel managementboeken kom je de term 'if it aint broke, don't fix it' vaak tegen. Iets wat ik vanaf de zijlijn in de politiek ook waarneem. Zolang er geen grote problemen ontstaan gebeurt er niet zoveel. Met betrekking tot dit thema zie je natuurlijk liever dat mensen leed bespaard blijft. Daarom is het nuttig een onderscheid te maken tussen schuldpreventie en schuldaanpak.

Schuldpreventie

Het is van cruciaal belang dat jongeren financiële vaardigheden aanleren. Hoe ze die vaardigheden ontwikkelen? Door als ouders bijvoorbeeld niet elke keer bij te schieten wanneer ze over hun belbundel heen gaan, door vroegtijdig hulp te zoeken bij een beginnende verslaving, of door ze een overzicht te laten maken van alle inkomsten en uitgaven waardoor ze gevoel voor oorzaak en gevolg ontwikkelen.

Schuldaanpak

Wanneer de schulden boven het hoofd groeien is het voor jongeren lastig om de juiste hulp te vinden. Want waar ga je naar toe? En zie je de noodzaak om hulp te zoeken wanneer je het overzicht bent kwijt geraakt? Ik zie een belangrijke rol weggelegd voor de instanties waar schuld wordt gemaakt. Als het gaat om spaargeld, is het gebruikelijk dat de bank contact opneemt wanneer iemand voor langere tijd rood staat, om samen te zoeken naar een oplossing. Op dat moment kan er ook gezocht worden naar de oorzaak van de schuld en kan de juiste hulp worden ingeschakeld.

Tot slot

Mensen met schulden vormen niet alleen een probleem voor zichzelf, maar ook voor de schuldeiser, overheid en samenleving. De projectgroep 'Jongeren uit de schulden' gaat zich binnen Perspectief actief bezighouden met dit onderwerp. Met een stevige preventieaanpak, maatschappelijke betrokkenheid en de noodzakelijke begeleiding kunnen we dit probleem indammen!

Wieger Kastelein

Lid projectgroep 'Jongeren uit de schulden'

'Als jongere met schulden werd ik nooit serieus genomen'

v.l.n.r.:
Hanneke, Theresa en Gijsje

Je kan het vergelijken met maffiapraktijken." Zo beschrijft Theresa (24) de manier waarop haar schuldeisers met haar zijn omgegaan. Om die reden zocht ze hulp bij Schuldhulpmaatje. Dit is een organisatie die jongeren met schulden verbindt aan een maatje, die samen met hen kijkt naar de financiële problemen. We praten met Theresa en twee schuldhulpmaatjes over jongeren die in de schulden zitten. "We moeten bewust worden van de situatie en zeggen: zoals het nu is, willen wij het niet meer."

We zitten aan tafel met Theresa, Hanneke en Gijsje. Theresa is 24 jaar, studeert International Business Innovation Studies, houdt zich bezig met techniek en fashion en heeft een eigen blog. Ze heeft alleen één probleem: ze zit vanaf haar achttiende in de schulden. Via Schuldhulpmaatje krijgt ze nu hulp van Hanneke (58) die coördinator is van de organisatie en nu ook Theresa's maatje is geworden. Binnen deze organisatie loopt Gijsje (22) stage. Zij studeert Sociaal Juridische Dienstverlening en wordt nu ook een maatje voor jongeren met schulden.

Theresa, hoe ben jij terecht gekomen bij Schuldhulpmaatje?

Theresa: 'Sinds ik schulden heb, heb ik vaak gevraagd om hulp. Bij de gemeente Haarlem had ik bijvoorbeeld aangeklopt, maar daar kreeg ik te horen dat ik veertig uur moest gaan werken om in een traject te komen voor drie jaar. Dat wilde ik niet, want ik wilde doorstuderen en werken aan mijn toekomst. Door mijn schulden ben ik een tijd heel depressief geweest. Deze zomer stond ik op het punt om mijn huis uit gezet te worden en om uitgeschreven te worden bij mijn opleiding. Het geld was gewoon op. Via een andere organisatie ben ik uiteindelijk terecht gekomen bij Schuldhulpmaatje.'

Wat houdt het werk van een schuldhulpmaatje in?

Hanneke: 'Het is zeker niet de bedoeling dat een maatje de taken overneemt. Als schuldhulpmaatje ga je samen met de hulpvrager de problemen aanpakken. De jongere houdt dus zelf de regie en jij treedt daar sturend in op. Ook ontstaat er een soort vertrouwensrelatie.'

Gijsje: 'Daarom is het ook fijn dat dit geen professionele hulp is, zo is het van beide kanten heel ongedwongen. Als je er samen niet uitkomt, kun je gewoon ergens anders hulp zoeken.'

Theresa, merk je verschil, nu je bij Schuldhulpmaatje hebt aangeklopt?

Theresa: 'Het is niet dat ik rijker ben geworden, maar er is wel meer rust gekomen. Er wordt nu echt wat aan gedaan. Ook word ik door schuldeisers nu serieuzer genomen.'

Ik stond op het punt om mijn huis uit gezet te worden en om uitgeschreven te worden bij mijn opleiding. Het geld was gewoon op.

Hoe wordt met jou, als jongere met schulden, omgegaan?

Theresa: 'Ik zit al heel lang in het schulden-circuit en ik word nooit serieus genomen. In het begin, toen ik mijn eerste schulden kreeg, vertelde een incassobureau mij dat ik per maand een bedrag terug moest betalen. Dat kon ik niet, dus kwam er een deurwaarder langs. Wist ik veel dat zo iets niet mocht. Ze sturen je brieven en spannen rechtszaken aan. Die moet je allemaal betalen. Daardoor worden je schulden alleen maar groter en groter. Een schuld van vijftig euro kan bijvoorbeeld binnen een half jaar oplopen tot 400 euro. De rechten die incassobureaus hebben, vind ik belachelijk. Je kan het vergelijken met maffiapraktijken.'

Hanneke: 'Niet alleen de incassobureaus doen dit, maar de overheid is eigenlijk de grootste boef. Die is de ergste schuldeiser die er is, ze kunnen zo een boete verdubbelen. Als jongere heb je vaak geen idee hoe je daar tegenin moet gaan.'

Hoe zouden we die schulden onder jongeren kunnen verminderen?

Gijsje: 'Er zijn ontzettend veel lokmiddeltjes in de maatschappij. Het is bijvoorbeeld heel makkelijk om een telefoonabonnement af te sluiten en we groeien op met zoveel reclame en marketingtechnieken. Jongeren moeten zich hier bewust van worden. Ook is het bijvoorbeeld heel makkelijk om bij Duo een lening af te sluiten van zo 600 euro. We denken er niet aan dat we dat nog moeten afbetalen en we worden daar niet goed over voorgelicht.'

Wat zou onze taak als politiek actieve jongeren hierin kunnen zijn?

Theresa: 'Ik vind dat iedereen boos moet worden. Boos worden op de politiek en er wat van zeggen. Mark Rutte zegt dat het goed gaat met de economie, maar hij heeft er geen weet van. Hij zit in zijn kantoortje alleen maar naar papieren en statistieken te kijken.'

Hanneke: 'Mensen onderschatten hun eigen macht. Maar samen kunnen we wat bereiken. We moeten bewust worden van de situatie en zeggen: zoals het nu is, willen wij het niet meer.'

Wat zouden, volgens jullie, jongeren met schulden moeten doen?

Theresa: 'Praat erover! Met vrienden, met school, met je ouders. Iedereen moet weg van die schaamte, er heerst nu nog een groot taboe op geld.'

Gijsje: 'Het is een veel groter probleem dan mensen denken, omdat er niet over wordt gesproken. Jongeren die schulden hebben, moeten beseffen dat het oké is en dat ze niet dom of slecht zijn.'

Schuldhelpmaatje heeft sinds kort haar eigen jongerenportal.

Jongeren kunnen nu terecht bij moneyfit.nl voor vragen over geld.

Jeroen Troost & Martijn Tel

PerspeX

wordt uitgegeven door:
Perspectief, ChristenUnie-jongeren

colofon

HOOFDREDACTIE
Jeroen Troost

REDACTIE
Jantine Brandemann
Martijn Tel
Eline Keesmaat
Jeroen Troost
Tim van Ooijen
Tim Kuijsten

GASTSCHRIJVERS
Wieger Kastelein
Marijn de Jong
Henriette Meerdink

DESIGN / OPMAAK
Job Poutsma

REDACTIEADRES
PerspeX
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
perspex@perspex.nu

Maatschappelijke dienstplicht

Hoopvol, maar nog niet realistisch

Jongeren die profiteren van de welvaartstaat, moeten daar ook iets voor terug doen. Het idee van de dienstplicht is al decennia oud en diverse politieke partijen hebben er al meermaals in verschillende vormen voor gepleit. Soms in militaire vorm, soms in een maatschappelijke uitvoering. Zowel het CDA als de ChristenUnie pleiten in hun recente verkiezingsprogramma voor de maatschappelijke dienstplicht. Het CDA wil het de eerste jaren alleen voor de 'raddraaiers', de ChristenUnie wil alle jongeren tussen de 18 en 28 verplichten een half jaar te besteden aan maatschappelijk werk.

De motivatie van het CDA en de ChristenUnie lijkt erg sympathiek, maar wat voor uitwerking heeft deze dienstplicht nu eigenlijk voor jongeren? Hoe zit het met de arbeidsverdringing die optreedt? Hoe gaan jongeren hun vaste lasten betalen op het moment dat ze niet beschikbaar zijn voor regulier werk? Perspectief heeft tijdens het verkiezingscongres van de ChristenUnie sterke twijfels geuit over de manier waarop de ChristenUnie jongeren wil inzetten voor allerlei maatschappelijke problemen.

Om die reden organiseert Perspectief op 6 januari, nog voor de nieuwjaarsborrel een minicongres over de maatschappelijke dienstplicht. Met diverse sprekers, belangenverenigingen, journalisten en vooral veel jongeren, proberen wij met een maatschappelijke dienstplicht te komen die ook voor jongeren zowel hoopvol, als realistisch is.

Nieuwjaarsborrel

vrijdag 6 januari, toast jij mee?

Vrijdag 6 januari 2017 luidt Perspectief het nieuwe jaar in met de jaarlijkse Nieuwjaarsborrel. We verwelkomen leden en geïnteresseerden om elkaar een goed jaar te wensen onder het genot van een drankje en hapje. Daarbij is deze borrel een gelegenheid is bij uitstek een kans om de mensen van Perspectief te ontmoeten wanneer je nog niet zo nauw betrokken bent bij onze organisatie.

Tijdens de borrel vindt ook de jaarlijkse uitreiking van de award De Engel van het Jaar plaats. De award wordt uitgereikt aan een politicus van een niet-christelijke partij, die zich in het afgelopen jaar heeft ingezet voor christelijke idealen.

Perspectief
ChristenUnie-jongeren

Wanneer?

Vrijdag 6 januari 2017
20.00u – 00.00u

Wat?

Nieuwjaarsborrel
van Perspectief

Waar?

De Observant
Stadhuisplein 7
Amersfoort

Genoeg reden dus om dit jaar bij de Nieuwjaarsborrel te zijn! Tot 6 januari!

Meer weten over andere activiteiten van Perspectief waar je bij kunt zijn? Kijk op www.perspectief.nu!